

נערה המאורסה פרק עשירי נדרים

(א) מיל כ"ג, (ב) לעיל ט"ז;
(ג) לקמן ע"ב, (ד) לקמן ע"ב.

הנהגות הב"ח

(ב) גמ' הריני מורה
דלה שעה כ"ל וזאת ד'
מתקן: (ג) רש"י ד"ה
אמר לה וכו' וקיימה
וביו דקיימה תו לא
מני: (ד) ד"ה או דלמא
כיון דלא אמר קיים לבי
היום מהו מופר לבי
למחר מהו מופר:
(ד) ד"ה ואם תשאל
למחר כיון דקיימה היום
כדלמא דלא מילת:
(ה) ד"ה לא מהא וכו'
דשעתא דהוה:

ליקוטי רש"י

הריני נזירה וכו' אין
יב"ד דהפר. דקיון
דלמח וחסון ואני גלג
אדעמיא דנחלא ליה מנח
דקא נזרה אפי' וסאתא
מקיים לה (נזיר כ"א):

הנהגות וציונים

(א) צ"ל אמר לה.
הסוגריים ללא צורך
(רש"י: [ג] ונכר לעיל
סח ע"א רש"י איתא
רבא [לדיון]: [א] ה"ר
ופה"י "שעה אחת
קיימה: [ד] צ"ל
דק"ו (רביא):
[ה] צ"ל דהיום (גרייס):
[ו] בכתיב כי הריני
בתרוקנה: [ז] רש"י
לאב: [ח] וזה בני
הקודם אה"כ: [ט] נזירה
הדיוט גרפי דקיימה
דשעה אחת קיימה
במקום דלה דשעה
אחת קיימה: [י] כ"ד
הקודמים נדפסו כאן
כמה דיבורים התייחס
למשניות דלקמן ע"א
דכ"ע ע"ב וררספוטנס
במקום:

פירוש הרא"ש

אית"ל הא לא אמר לה
ולעולם לא אמתה הפרה
מתוך הכלל: אמר מופר
צ"י [מפרין] מהו בי
אמרי. מתקשר מופר
לבי למחר כמאן דלמח
קיים היום דמי דלא לן ק'
אמאי אמר למחר: או
ד"מא. כיון דלא אמר
פריש קיים לבי היום לא
דיקיי' ליה מכלל דכי אמר
מופר לבי למחר כאלו
אמר קיים לבי היום:

אמר לה מופר לבי למחר מהו. דהא קיימה למריה היום דקיון
דלמח מופר לבי למחר אלמא דבבאי יומא דשעתא ביה הוה נזר
(ג) וקיימה קיימה וכו' לא מני מופר לה: או דלמא כיון [דלא] אמר (ד)
ומופר לבי כהדי קיים לבי מהיום דשעתא לה קאמר דמיהו מופר:

(ה) אם תמצא לומר כיון דקיימו היום.
ולא חיללא הפרה עד למחר אלמא
דבבאי יומא דשעתא ביה ליה דלקיים
וכמאן דלמיה לקיוס דמי דקיימו
בדיס ולא הוה הפרה כלל: אמר לה
קיים צ"י שעה. אחת מהו: או ד"מא
הא לא אמר לה. מופר לבי למחר
שעה אחת: אם תמצא לומר. דמיהו
קיים הוה ולא אמר לה: מיהו אמר
לה. מופר לבי למחר שעה מהו: מי
אמרינן כיון. דלמח לה קיים לבי
שעה אחת דקיימו לעולם ושוב אינו
מיפר: או ד"מא כיון דבבאי יומא.
דשעתא ביה נזרה צר הקמה והפרה
הוא שאל לא קיימו בשמירת וקיימו
הוא שאל לא קיימו בשמירת וקיימו
נעריפת הוה מקיים וכן אס לא
הפרו בשמירת והפירו נעריפת הוה
מופר דכל היום כשר להפרת נדרים (ג)
וכי הדר ולא נזרה נזרה לבי ליהו
מופר: ושעתא בעל"ה ואמר ואני.
כלומר ואני אהיה נני כמותך כיון
דלמח הכי אינו יכול להפר נזירות
אשתו: ואמאי נימא דהאי דאמר
ואני אנפשיה הוא דאמר. ליהוה
נזיר: אב"ל הריני נזירה ד"ה.
דקאמריה איהי (ד) שעה אחת: קיימה.
נעל משום לאתפסי צה דקדיה:
אב"ל דאמר שעה. דכשר חל נזירות
עליה: אי בעי מופרה. אמאי
אינו יכול להפר כיון דקיימו משום
לאתפסי צה נזירות דקדיה קיימו והכא
נני נזירים כיון דקיים שעה אחת
קיים לעולם ושוב לא מני מיפר: א.
מהא ליכא לאתפסי מינה (ה) טעמא
דאינו יכול להפר דקסבר כל ואני

כמאן דלמח קיים לבי לעולם [דמין] וכו' לא מני מיפר אבל היכא דלא
קיימו אלא שעה אחת וזכו והיפר לה בשעה אחת מינעול לך:
מתני' בת האב לא נתרוקנה רשות אב"ע. דלח העבל מיפר אלא
נשותפת דלמפרס לעיל (דף ט"ז): מות הבעל נתרוקנה רשות אב"ע.
דלמפרס בגמ' בזה יפה כח האב מכה הבעל. דלמפרס רשות לאב:
שדבע"ל מיפר בבגד. כדלמרינן נמשכת כמותו (דף ט"ז). הגיע זמן
ולא נשאו חולות משלו ואולות נתרומה וכל הנזירות על דעת נעלה
ונדרת (ז) שמאכלה הואיל (ז) והוה מינע צמזומותה כי נזירות יכול להפר
לה: אב אינו מפר בבגד. כדכתיב נענעויה ולא צננרומה:
גמ' בנענעויה בית אביה. כל זמן שהיא נערה שאל נזירה לא תאל
נזירות אביה ואפילו היא ארוסה צמזומה הלך כי מת האב לא נתרוקנה רשות אב"ע.
אית"ל הא לא אמר לה אמרינן למחר מהו בי אמרינן דהא קיימה למריה היום דקיון
דלמח מופר לבי למחר אלמא דבבאי יומא דשעתא ביה הוה נזר
(ג) וקיימה קיימה וכו' לא מני מופר לה: או דלמא כיון [דלא] אמר (ד)
ומופר לבי כהדי קיים לבי מהיום דשעתא לה קאמר דמיהו מופר:

ואם תמצא לומר הא לא אמר לה. מהאי לישנא משמע דלילו
אמר קיים לבי היום ומופר לבי למחר פשיטא ליה דלמח וזכר
הכי משמע דלא מהני דהדר צני מופר לבי למחר מהו וכו' או
דלמח כיון דלא אמר קיים לבי היום כי אמר לה מופר לבי למחר

מהיום קאמר אלמא פשיטא
ליה לרצה דלילו אמר לה קיים לבי
היום ומופר לבי למחר לא מהני
וקשינן אהדר. אלא דרצה כדלמח
גווי מספקא ליה וכי קאמר אית"ל
הא לא קאמר לה לישנא [קטע]
נקט ואין הכי נמי דבעי למימר
אית"ל הא לא אמר לה ולא עוד אלא
דלפי אמר לא מהני: אם תמצא
לומר כיון דקיימה היום למחר כמאן
דאיתיה דמי. משום דכיון דלמח
מופר לבי למחר מכלל דלוקמי' היום
וכיון דלוקמי' היום למחר כמאן
דלמח דמי דלמח אינו זמן הפרה:
קיים צ"י שעה מהו. דלא דמי
שעה ואחר שעה ליוס (ב) ומחר משום
דשכח כוליה יומא צר הפרה הוה:
ואמר ואני אין יב"ד דהפר. דקיון
דלמח ואני ששפסי צמזומה גלי
אדעמיא דנחלא ליה וה"ל כאלו
לוקמי' לנזירותה ומש"ה אינו יכול
להפר: ואמאי נימא ואני דאמר הוא
ע"ל נפשיה דהוה נזיר. כלומר דעמיא
שיהא הוא נזיר ומשום הכי אתפסי
צמזומה אכל נזירות דילה נזי דעל
כמחך שעה אחת קיימה דלי לא
היכי מתפסי צה, לאמר שעה אי צני
ליפר אס איתא דלא אמר קיים לבי
שעה ומופר לבי למחר שעה מהני
דודלי' אי נכתיב לא שאל כי אמר הכי
צנת אחת א"י דלמח קיים לבי שעה
ולאמר מינן אמר מופר לבי. אלא
ודאי מש"ה אמרי' דאינו יכול להפר
משום דכיון דקיימו קיימו: ודחינן
מהא לא מפשטא דלמ"נ דלאמר שעה
מני מיפר אלא דקסבר דכיון דלמח ואני סממא כמאן דלמח קיים לבי
לעולם דמי. ולא אפשר ונזירותה הלך לא הוה הפרה: ב"ת
האב לא נתרוקנה רשות אב"ע. שאין העבל יכול להפר: שהבעל
מיפר בבגד. גמ' מפרס: גמ' מאי שנא דאמר קרא בנענעויה
בית אביה. מאי טעמא לא נתרוקנה רשות לעבל כמו (א) לאז והיינו
דלמח הכא מוז טעמא ולקמן צמזומן גבי מת הבעל נתרוקנה
רשות לאז צני ומלך: בנענעויה בית אביה. משמע אע"ג דלמיה
לאז אכתי איתיה צנת אביה: ואם הוה תהיה א"יש. לעיל מיניה
כתיב הפרה דלח וקסמך ליה וחס הוה תהיה לאיש שתי הויות צמזומה:
מקיש

שעה מני מפר. [ודחין] לא קסבר כל ואני כמאן דלמח קיים לבי לעולם דמי: ב"ת
דלמח רשות לאז ולא נעל: שהבעל מפר בבגד. קס"ד גמ' דלוקוס שגרה העבל למויה יפר ולא האב: מ"ט. לא
נתרוקנה רשות לעבל. אמאי לא גמרינן ע"ל מוזב דדרשינן צמזומן דנתרוקנה רשות לאז מוזס אם תהיה לאיש ולעיל מיניה
כתיב הפרה אב ומקך ליה וחס הוה תהיה לאיש: כתיב הפרה אב ומקך ליה וחס הוה תהיה לאיש:

זו א מ"י פ"ג מ"ג
מדיס ח"ל כג סמג
לאון נמנ טו"ע י"ד קסמן
רל סקף מ"ה:
י"ב מ"י טו"ע טס
סקף מ"ו:
ג מ"י טו"ע טס
סקף מ"ו:
י"ד מ"י טו"ע טס
סקף מ"ו:
כ ה"ו מ"י טו"ע טס
סקף מ"ו:
בא ז מ"י טו"ע טס
מדיס ח"ל סמג לאון
נמנ טו"ע י"ד קסמן רל
סקף מ"ו:
כב מ"י טו"ע טס
סקף מ"ו:
כג מ"י טו"ע טס
סקף מ"ו:
כד מ"י טו"ע טס
סקף מ"ו:
כה מ"י טו"ע טס
סקף מ"ו:

תורה אור השלם
(א) אלה תהיינה אשר
צוה ה' את משה בן
איש לאשתו בין אב
לבתו בנזירות בית
אביה: (ב) וזהו הדין
הוא הדין והוא הדין
שפתייה אשר אברה
על נפשיה: (ב) וזהו הדין
הוא הדין והוא הדין

תוספות בתב רד"ו

אמר לה קיים לבי
שעה אחת [מדרן] פי
אמר כמאן דאמר
מופר דאחר שעה
דמי. דכתיב משמע
שעה אחת יפה מקיים
אכל למח שעה מופר.
ואת"ל דלא הוה הפרה
מדיוק לטו, אמר לה
בא. פי אמר קיים לבי
שעה אחת מופר לבי אמר
שעה: (כיון דקיימו קיימו)
כי אמר לה מופר לבי
אחר שעה [מהני] ולא
דמי דלא מהני כמאמר
קיים היום משום דלמח
לא הוה צר הפרה: ת"ש
האשה שגרה בניזיר
כו' אינו יב"ד דהפר.
ומק"ל תלמוד דכר מי
שאלו הריני נזיר ושמע
כתיב (מ"ד ח"א): דבעל מינו
ניח ודין הוא לנפיל לה
והוא יתפס. ועממא דלא
מני מפר כיון דלמח ואני
כמאן דלמח קיים לבי
דמי. ולכן [מיימין] הכא
נזיר (דמלך) [ודחין]
דלמח קיימה [לנדרת],
דלמח דשעה אחת
קאמר (ב) כלומר לבי לנו
למח ד"ק קיים לבי
שעה אחת. וא"כ לאמר

שעה מני מפר. [ודחין] לא קסבר כל ואני כמאן דלמח קיים לבי לעולם דמי: ב"ת
דלמח רשות לאז ולא נעל: שהבעל מפר בבגד. קס"ד גמ' דלוקוס שגרה העבל למויה יפר ולא האב: מ"ט. לא
נתרוקנה רשות לעבל. אמאי לא גמרינן ע"ל מוזב דדרשינן צמזומן דנתרוקנה רשות לאז מוזס אם תהיה לאיש ולעיל מיניה
כתיב הפרה אב ומקך ליה וחס הוה תהיה לאיש: כתיב הפרה אב ומקך ליה וחס הוה תהיה לאיש: